

28.06.10

לחברי הסגל שלום רב,

לפני שבועיים הופיעו בהארץ שני מכתבי נאצה מפרי עטה של מירב ארלוזורוב. כל ניסיונותיי לפרסם תגובה מטעם הסגל נדחו על ידי העיתון (נוסח מאמר תגובה שהופץ בזמנו לסגל מצ"ב). עד לבוקר זה הארץ לא פרסם את מאמר התגובה, אולי משום שהוא תוקף את מירב ארלוזורוב ואולי משום שהוא מבקר את העמדה הבלתי אחראית של הארץ. דוגמה למגמתיות שלהם באה לידי ביטוי בכתבה נוספת שפרסמה ארלוזורוב ב 13 ליוני שבה אמרה:

"הסגל האקדמי, נזכיר, יצא לפני שלוש שנים בשביתה פרועה שנמשכה חודשים, שכל מטרתה היתה הגדלת התקציבים שמקצה המדינה להשכלה הגבוהה - אבל אך ורק תקציבי שכר (ובעיקר לסגל הבכיר; תוספות השכר ששולמו בעקבות השביתה לסגל הצעיר והמקופח באמת, היו מינוריות)".

שלוש שורות, שלושה דברי נאצה או שקרים:

- לכנות שביתת שכר מוצדקת, שאפילו בית הדין הארצי לא מצא בה פגם, "פרועה" כמוה כהסתה.
- לבקר שביתה על כך שלא התקיימה למען מטרות אחרות מאשר שכר- היא היתממות מגמתית. הרי ברור שמירב ארלוזורוב יודעת שאם היינו מצרפים לשביתת השכר שלנו כל תוספת אחרת (כמו נושא ההקצבות למערכת ההשכלה הגבוהה), השביתה הייתה מסתיימת בצווי מניעה תוך יממה.
- לציין שתוספות השכר שולמו בעיקר לסגל הבכיר ולא לסגל הצעיר המקופח? אין שקר גדול מזה: תוספות השכר בשיעור 24% היו אחידות על פני כל הדרגות. האם התכוונה לסגל הזוטר ולא כינתה אותו בשמו? שוב משחקי מילים שנועדו להכפיש. ארלוזורוב הרי יודעת שכל ניסיון להרחיב את המאבק ולצרף את הסגל הזוטר היה נחשב על ידי בית הדין לעבודה כהוכחה לשביתה פוליטית והיה גורם לסיומה המידי (ראו את שביתת המורים והוצאת צווי מניעה בעקבות הרחבת שביתה מנושא שכר לנושאים כמו מספר תלמידים בכיתה).

בברכה

אודי מקוב